

Vstúpenie Krista Pána na nebo – 21.5.2020

Hľadaj to, čo je hore

Pane, zostúp medzi nás svojim slovom a Duchom svätým, aby sme naplnení Tvojou prítomnosťou mohli k Tebe prísť, keď nás vezmeš z tejto zeme, k Tebe do neba.

Kolosenským 3:1-4 „Ak ste teda boli vzkriesení s Kristom, hľadajte to, čo je hore, kde Kristus sedí na pravici Božej. Myslite na to, čo je na hore, a nie na to, čo je na zemi. Ved' ste umreli a váš život je skrytý s Kristom v Bohu. Keď sa zjaví Kristus, život náš, vtedy aj vy zjavíte sa s Ním v sláve“.

Ľudia, ktorí majú problém s pamäťou alebo trpia chorobou, ktorej jedným zo znakov je zabúdanie, majú svoj systém, aby si čo najviac pamätali. Napr. v dome majú polepené papieriky, kde majú napísané rôzne inštrukcie, aby sa vedeli orientovať. Všetko musí mať pevné a nemenné miesto, aby nezabudli, čo kde je. Na stenách sú fotky ich blízkych, aby si čo najdlhšie zapamätali, kto sú tí ľudia okolo nich. Keby ste prišli do ich domácnosti a urobili by ste tam, hoci len malé, zmeny, vyviedlo by ich to z rovnováhy. Narušili by ste ich, už aj tak biednu, schopnosť pamätať si to dôležité. **Ľudská pamäť je teda nestála a my si ju musíme budovať a cvičiť, aby sme si pamätali to, čo je potrebné.**

Po čase sa však všetko z našej mysle vytráca, ak si to neopakujeme, ak sa k tomu nevraciamy, ak si niečo nepripomíname, potom na to zabúdame. Dokonca aj hlas či obraz milovaného človeka sa nám vytráca a informácie, ktoré voľakedy boli základom nášho života, už nie sú také jasné a isté. Aby sme teda niečo nezabudli, aby sme si to dôležité pamätali, musíme si to nielen opakovať, ale používať aj nejaké pomôcky. Ako jeden vtip hovorí: zabúdaš, kúp si debilníček, ja mám tri. **Potrebuje, aby nám bolo pripomínané to, čo je dôležité.**

Preto apoštol Pavol v liste Kolosenským kresťanom hovorí o tom, čo je podstatné a na čo by kresťan určite nemal zabudnúť. **Mali by sme sa sústredovať na to, čo je hore, v nebi, pri Bohu.** Lenže my vydávame extrémne množstvo síl, energie, financií, schopností, času, len aby sme sa sústredili na všetko pozemské. Potom nám už nezostáva nič iné, iba na to nebeské zabudnúť. Stáva sa to vtedy, keď sa sústredíme príliš na to všetko, čo je tu dolu na zemi – na prácu, peniaze, majetok, na seba, vzdelanie, zdravie, pozemské šťastie atď. a zabúdame pritom, že nič z toho tu nie je naveky, ani my a že nám to neprinesie úplné uspokojenie. Popri starostiach o pozemské, nemáme tak priestor na starosť o nebeské. **Pri starostiach o časné, nemáme dost' priestoru na záujem o večné.** Prítom získavame dojem, že nám vlastne to

nebeské, Božie, duchovné, večné ani nechýba, lebo už tu na zemi je uspokojené naše srdce všetkým, po čom túžime a čo potrebujeme. Ale to len do času, kým nám to život nevezme.

Ak očakávame, že sa srdce neveriaceho odvráti od pozemských, časných hodnôt k hodnotám večným, o čo viac by sa tak malo stávať v našom prípade, ako tých, ktorí veríme v Ježiša Krista.

Apoštol Pavol hovorí, že **sme s Kristom vzkriesení – to znamená, že nám v Kristovi bola daná schopnosť porozumieť duchovným pravdám, skutočnostiam, porozumieť Božiemu požehnaniu a Jeho vôli.** Toto nezískavame iba pilným učením sa, čítaním mnohých kníh, či častým chodením do kostola. To všetko je Boží dar, je to časť výsad a bohatstva, ktoré získavame vďaka Pánovi Ježišovi. Práve preto, že vstúpil na nebo nám totiž dal dar svätého Ducha, ktorý nám toto pomáha dosiahnuť. To, že sme vzkriesení s Kristom znamená, že lepšie rozumieme aj pozemskému životu, udalostiam, okolnostiam v ňom. Napriek tomu alebo práve preto sa však sústredíme nie na to, čo je tu dolu, ale na to, čo je hore, pri Kristovi. Pretože vo všetkom poznávame Božiu lásku a Jeho zámer s našim životom: už nie sme len obyvateľmi tejto zeme, s darom pôsobenia Ducha Božieho, ale v Kristovi už teraz dosahujeme úžasné, majestátne postavenie Božích detí. *To, že sme s Kristom vzkriesení, znamená, že síce žijeme na tomto svete, ale mysl'ou a túžbou sme zameraní na svet budúci, kde dosiahneme plné požehnanie všetkého dobrého v Božej blízkosti.*

Keď apoštol Pavol hovorí, že **máme myslieť na nebeské veci, nemyslí to tak, že si občas spomenieme, ale doslova hovorí „uprite svoju myseľ, majte vnútorné sklony“ k mysleniu na to nebeské.** Akoby povedal: „každý papierik vo vašom dome, práci, živote by mal obsahovať nápis „hore“, aby ste na to nikdy nezabudli“. Máme mať teda nebeské myšlienky, ktoré pochádzajú z práce Ducha svätého, ale aj z toho, že sme v Božej blízkosti cez čítanie Písma a cez modlitbu. Ak toto získame, ak štúdiom Biblie, neustálym postojom modlitebníka a nebesky zameranými myšlienkami, budeme vnímať večnosť, potom to bude znamenať pre nás aj požehnanie tu na zemi. Už tu získame ochranu od duchovných nepriateľov, pretože budeme skrytí s Kristom v Bohu. Už tu získame prístup k duchovnému požehnaniu a duchovným darom, lebo budeme skrytí s Kristom v Bohu. Už tu môžeme byť súčasťou toho Božieho sveta a diela spásy, pretože sme skrytí s Kristom v Bohu. Teda *keď zameriame svoje myšlienky na nebo, na to Božie, na Krista a večnosť, potom už tu na zemi budeme prežívať požehnanie neba.*

Potom pre nás Kristus – teraz v čase očakávania – nebude len nejakým vzdialeným Bohom, ktorý je tam niekde vo večnosti bez toho, aby sa o nás staral a zaujímal, ale bude našim osobným Pánom, Spasiteľom a pomocníkom. A keď príde znovu na túto zem, ako nám slúbil, my Ho budeme očakávať ako Toho, kto nás príde vziať do svojej slávy.

Máme myslieť na to, čo je hore. Aby sme nezabudli, je dobré svoju myseľ trénovať a posilňovať a možno si napísať aj pripomienku, lebo naša myseľ je zradná a stačí malý podnet a my zabúdame na Boha, vieru, na nebo.

Máme myslieť na to, čo je hore. Aby sme získali požehnanie z čítania Písma, z modlitieb, z práce Ducha svätého, aby sme tak porozumeli životu tu na zemi, prijali aj konali Božiu vôľu s nami už tu a teraz.

Máme myslieť na to, čo je hore. Aby sme – síce žijúc tu na zemi – vnímali to, čo nás v nebesiach čaká, aby večný život mal vplyv na naše časné putovanie a aby sme mohli odolávať všetkým duchovným nepriateľom a všetky životné nástrahy zdolali vďaka nádeji na život v Božej blízkosti.

Máme myslieť na to, čo je hore, lebo náš život je skrytý s Kristom v Bohu a my sme tak v postavení Božích detí, Božieho ľudu, sme súčasťou Božieho diela záchrany tohto sveta a keď sa Ježiš vráti po nás, budeme pozvaní k tomu, aby sme boli na mieste, na ktoré dnes iba myslíme.

Myslme na Pána v každom čase tak, ako On myslí na nás neustále. Aby sme raz mohli prijať požehnanie Jeho dokonalej a nikdy sa nekončiacej prítomnosti. Dovtedy vnímajme, že v nebi máme Pána, ktorý nám pripravuje miesto tam, kde je On, živý a naveky požehnaný Pán. Amen.